

страна: не знамъ, какво може да стане, когато бирницитѣ почнатъ да продаватъ и прията на младите за данъци. . .

Заредиха се горещи августски дни: зреятъ гроздето, слънчогледа и кукуруза.

Азъ често скитамъ по северния селски долъ „Смърданъ“. Той е вече твърде чистъ и е нанизанъ съ малки градинки: зеленчукъ и лехи отъ цвѣтя за девойкитѣ. Презъ него текатъ водитѣ на голѣмата чешма „Дановъ кладенецъ“ (съ три буйни чучура). Дѣсниятъ брѣгъ е мекъ, — не открива никъде камънякъ. Но по градинитѣ намирамъ късчета отъ черна леска, които сѫ набити съ минерални зърнца. Отъ кѫде ли се зематъ тѣзи късчета?

Лѣвиятъ брѣгъ на дола открива въ самото село сѫщите златножълти лески, като ония при „Ямитѣ“. По-дълбоко тѣ и тукъ ставатъ плѣтни, тежки сѫ и при чукване изпушкатъ изкри: значи, пакъ сѫ кремъчни. Но още по-дълбоко тѣзи лески отстѫпватъ място на други — съ вишневъ цвѣтъ. Ако тѣзи последнитѣ (съ такъвъ хубавъ цвѣтъ) бѣха прашливи, бихъ ги взелъ за охра (минерална боя): тѣ и сега добре вапцоватъ прѣститѣ.

На северъ, задъ дола „Смарданъ“, се открива обширно плато, което се владѣе и отъ съседното голѣмо село Орѣшецъ. Това плато